

рява постоянно, ще даде възможност на бъркотията да се вмъкне въ стаята. Рим. историкъ Ливий, привежда, като забѣлежитѣлна черта въ Анибаловия характеръ, туй обстоятелство, че той знаелъ точно тъй да заповѣдва, както и да са покорява. Да са покорявашъ и да заповѣдвашъ сж двѣ нѣща противоположни едно на друго; но, все таки първото служи като най добро приготвление за послѣдното; защото този, който е навикналъ само да заповѣдва, не може да знае тѣзи прѣдѣли, въ които се съдържа всѣкой за собствена полза, авторитетъ. За това нека младежитѣ са приучватъ на староримското покоряване авторитету като на добродѣтель, която е най много характеристическа за обществото и въ сжщото врѣме най много съответвующа на неузрелия йоще напълно възраст. Нека поръчанното отъ висшия авторитетъ са изпълня само защото е заповѣданно, и нека са изпълнява точно. Никакви други качества не припоръчватъ младия момъкъ толкова на началството му, колкото исправността и точността въ изпълняванието на всичкитѣ възложени нему обязанности. И не е чудно. Отъ прилѣжността, съ каквато всѣкой отдѣленъ дѣятель рѣшава специалната си задача, зависи згодния и тихия вървежъ на всичката машина. При рѣшаванието на сложнитѣ задачи на общественния животъ, недостатъка въ покорността не може да бѣде замѣстенъ и допълненъ съ никакъвъ гений, съ никаква дарба. Ако часовника върви криво (невѣрно) то никой неще знае врѣмето на деня; и ако зададенната вамъ задача състави необходимия прѣшленъ на веригата на труда другиму, то вий сте за него сжщото, каквото и часовника за васъ, и той трѣба да са облѣгне на васъ. Най голѣмата похвала, която може да са въздаде на човѣка, отъ каквото и да е общество той, са съдържа въ слѣдующитѣ рѣчи: *Ето човѣкъ, който върши винаги това, каквото искатъ отъ него и, който са озовава винаги въ сжщия този часъ, когато го очакватъ.*

V. Слѣдующата не помалка добродѣтель, въ която младия момъкъ, трѣба да са упражни, състои въ правдивостта.